

καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν... κρούειν... ἀποκριθεὶς (ἐρεῖ)· οὐκ οἶδα πόθεν ἔστε. 26... λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμᾶς ἐδίδαξας. 27... ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες, ἐργάται ἀνομίας. 28 ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅτε (πάντας?) τοὺς δικαίους (εἰσερχομένους?) ἴδῃτε ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ κρατουμένους ἔξω. 29—35 (Die Mahlzeit im Himmelreich; die Botschaft Jesu an Herodes. Der Spruch über Jerusalem, welches die Propheten tötet) getilgt.

C. XIV, 1—11 (Heilung des Wassersüchtigen am Sabbat; Zurechtweisung der Ehrgeizigen) unbezeugt. 12 ff. Wen man einladen soll. Anspielungen: 12... ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φωνεῖ... 14 οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι... ἐν τῇ ἀναστάσει. 15 ff. Parabel vom großen Abendmahl. Anspielungen: 16 ἀνθρώπος τις ἐποίει δεῖπνον καὶ ἐκάλεσεν πολλούς. 17 ἀπέστειλεν (τ. δοῦλον αὐτοῦ)... 18 (ἤρξαντο) παραιτεῖσθαι... ἀγρόν ἡγόρασα... 19 (ζεύγη) βοῶν ἡγόρασα... 20 γυναῖκα ἔγλημα... 21 ἀπήγγειλεν...

27 *adiciet, recedite a me omnes, operarii iniquitatis* — 28 *illic erit fletus et dentium frendor* — *ubi? foris scilicet, ubi erunt exclusi ostio cluso, ab eo ergo erit poena, a quo fit exclusio in poenam* — *cum videbunt iustos introeuntes in regnum dei, se vero detineri foris*“. 28 Epiph., Schol. 40: Παρέκοψε πάλιν τό· „τότε ὄψεσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ“. ἀντὶ δὲ τούτου ἐποίησεν· „ὅτε πάντας τοὺς δικαίους ἴδῃτε ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους“ — ἐποίησε δὲ „κρατουμένους“ „ἔξω“, „ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων“ — 25 *εάν* mit ital. vulg. > ἀφ' οὗ ἂν — nach οἶδα bezeugen sonst alle Zeugen ὑμᾶς — 27 ἀνομίας mit D II Clem. Iustin (bis) Epiph. Matth. 7, 23 > ἀδικίας — 28 δικαίους Tert. und Epiph. > alle Zeugen — *εἰσερχομένους* mit a b e f f f² i l q Lucifer und einigen vulg. Codd. > fehlt — *κρατουμένοις* ἔξω Tert. und Epiph. > alle Zeugen.

29—35 fehlen bei Tert., und Epiph. schreibt Schol. 41: „Παρέκοψε πάλιν τό· ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν κτλ. und nun werden die einzelnen, von M. hier getilgten Verse genau angegeben.

Cap. XIV, 12 f. Tert. IV, 31: „*Ad prandium vel ad cenam quales vocari iubet? ... qui scilicet humanitatis istius vicem retribuere non possint. hanc si Christus captari vetat, in resurrectione eam repromittens.* — 15—24 I. c.: „*Etiā invitatoris parabola ... Homo quidam fecit cenam et vocavit multos ... dico primo extraneos et nullius iuris adfines invitari ad cenam non solere, certe facilius solere domesticos et familiares ...* (17) *dehinc si is mittit ad convivas, qui cenam paravit ...* 18 *excusant se invitati ... agrum emi*“ et 19 *boves mercatus sum*“ et 20 *uxorem duxi*“. 21 *hoc ut patri familiae renuntiatum est, motus tunc mandat de plateis et vicis civitatis facere sublectionem*